

EM 2018/153
12. november 2018
Aqqaluk Heilmann

Forslag til forespørgselsdebat, hvordan løser vi arbejdskraftmangelen?

(Medlem af Inatsisartut Múte Bourup Egede, Inuit Ataqatigiit)

Vi vil først sige tak til forespørgselsdebattøren.

Det er en kendsgerning at man til tider mangler arbejdskraft.

Det er især om sommeren ved ferietid samt ved højtider, der mangles arbejdskraft.

Vi lægger også mærke til at der i nogle steder kan være arbejdsløshed om vinteren.

Der kan også i nogle steder være brug for folk med en bestemt slags uddannelse, især i steder hvor der er mangel på offentlige boliger til de ansatte.

Som eksempel kan vi nævne at der kan være mangel på uddannede lærere i nogle steder også netop pga. at der ikke er boliger til dem.

Der er mange arbejdspladser der har bestemte retningslinier, der sætter rammer for ansættelser og afskedigelser. Det er også til tider personer selv, der sætter dem selv i den position efter eget valg. Derfor bør virksomhederne også være åbne overfor at tilpasse rammerne for ansættelserne, for at afværge mangel på arbejdskraft.

Et sundt menneske skal arbejde. Og har forsørgelsespligt over for sig selv. Vores politiske opgave er at sikre at det til enhver tid skal kunne betale sig at arbejde.

Hvad ville der egentlig ske, hvis vi valgte at fjerne alle socialt bistand for dem der egentlig kunne få sig et arbejde? Og efterfølgende hvis vi giver personen det fulde ansvar, hvis personen selv havde valgt at stå uden arbejde. Hvad ville der egentlig ske i samfundet? Men jeg siger ikke at vi skal, men jeg nævner det som stof til eftertanke.

Vi skal også nævne at der er mangel på præster, organister, kateketer rundt om i landet. Nogle steder begrundes det med manglen på boliger eller for lav løn, lyder det til tider fra menighedsrådet.

Nogle steder er der behov for sundhedsassistenter. Dette er begrundet med at der er stor forskel på vilkårene for hvor man arbejder.

Man modtager lavere løn i sundhedsvæsenet, end man gør hvis man arbejder under kommunernes institutioner. Og får lavere løn i Grønland end man gør i Danmark, selvom vi har samme nationalitet som det fremgår i vores pass.

Vi kan iagttage at der er behov for arbejdskraft, selv i steder hvor der er gode forhold for medarbejderen. Der ser vi at individet har frihed til selv at kunne hvor det vil arbejde. Og søger steder hvor der findes bedre muligheder for f.eks. kursus muligheder. Og selv med disse muligheder er der eksempler på at der stadigvæk kan være mangel på arbejdskraft.

Heldigvis er der også eksempler på at der er nogle virksomheder der ikke oplever mangel på arbejdskraft.

Fra Atassut mener vi at der kan skabes gode vilkår for arbejderne, hvis vi sikrer gode forhold for konkurrence forholdene i Grønland. Det vil være med til at konkurrenterne bliver bedre tiltrække arbejdskraft.

Vi skal sikre gode konkurrencemæssige forhold.

Vi ved dog at vi ikke kan løse problematikken med mangel på arbejdskraft samt arbejdsløshed, ved at føre samme politik gennem årene.

Disse problemer vil komme tilbage hvert år, så længe der er ringe vilkår på baggrund samt ikke kompetent ledelse.

Vi må desværre benytte arbejdskraft udefra så længe vi fortsætter sådan.

Ved samme lejlighed skal vi fra Atassut også sige at det ikke er i orden, at nogle folk spekulerer i personfradraget og undlader at arbejde igen så snart de har nået fradragets grænsen. Så de kan få udbetalt penge de har betalt skat for.

Derfor skal man ikke blive ved med at ansætte folk som ikke kan vågne op om morgenen, og ikke kan passe deres job ordenligt og forbliver væk hver gang der er lønningsdag. For der er arbejdskraft at hente der kan finde ud af at møde op.